

naar der er Uenighed mellem Arvingerne eller de alle udeblive fra den Skiftesamling, paa hvilken Beslutning skal tages. Ere de paa Skiftesamlingen mødende Arvinger derimod enige, bliver den saaledes tagne Beslutning at følge, uanset at ikke alle Arvinger have givet Møde. Dog er det en Selvfølge, at ligesom Skifteretten i Henhold til Bestemmelsen i Paragrafens første Stykke kan nægte sin Godkendelse af en Børges Erklæring, naar Retten skjønner, at den tagne Beslutning aabenbart tilfidesætter Myndlingens Tare, saaledes kan Retten ogsaa forkaste en saadan Beslutning, naar Børgen er udebleven. Ligeledes er det klart, at Skiftesamlingen ikke gyldig kan bestemme Noget, der stemmer imod den udeblivende Arvings Ret, jfr. § 24.

§ 53 udtales i Overensstemmelse med, hvad der maa ansees for gjældende Ret, den Hovedregel, at Arvingerne hæfte for Gjælden i det Forhold, hvori de ere berettigede til at tage Arv. Det kommer altsaa ikke i Betragtning, hvorledes Arvingerne i det enkelte Tilfælde finde for godt at dele Boets Aktiver mellem sig, men Gjælden gaaer over paa dem efter de lovbestemte Arveforhold. Dette er derhos saaledes at forstaa, at hver enkelt Gjældspost gaaer over paa samtlige Arvinger i Forhold til deres Arveret. Om det end maa antages, at det efter Christian den Femtes Lov stod Arvingerne aabent uden Kreditorernes Samtykke at bestemme, hvilke Gjældsposter hver enkelt Arving skulde overtage, er denne Regel i alt Fald fortæret ved en fast og langvarig Retsspraxis. Fra den i Paragrafen opstillede Hovedregel om Gjældens forholdsmæssige Fordeling er der i Overensstemmelse med hvad der maa ansees for gjældende Ret (jfr. D. L. 5—2—83), gjort en Undtagelse med Hensyn til den Gjæld, som har været anmeldt og krævet betalt i Boet forinden dets Deling, men desuagtet ikke er bleven dækket paa Skiftet. Ligeledes hæfte Arvingerne solidarisk, forsaavidt dette har Gjemmel i D. L. 5—2—83 andet Punktum eller særlig er vedtaget. At Arvingerne dele Boet, uden at der er udstedt Proklama eller givet Kreditorerne Vællighed til at søge Fyldestgjørelse i Boet, kan derimod ikke paalægge dem solidarisk Ansvar. Skjøndt Und-

ladelsen af at udstede Proklama saaledes ikke paa- drager Arvingerne et videre gaaende Ansvar, end der allerede følger af Gjældens Bedgaaelse, har Proklamas Udstedelse dog for saa vidt Interesse for Arvingen, som han ordenligvis kun herigjennem kan opnaa tilstrækkelig Sikkerhed for, at han uden Risiko kan forbruge hvad der paa Skiftet udlægges ham i Arv. Der er derfor ved Forslagets § 52 givet hver enkelt Arving Ret til at fordrø Proklama udstedt, hvorhos det, hvis ikke alle Arvingerne ere myndige, uden Hensyn til Arvingernes Forlangende kun kan undlades at udstede Proklama, hvis Skifteretten efter de foreliggende Omstændigheder anseer det for unødvendigt.

Hvad angaaer Kreditorernes Stilling i disse Boer skal endnu bemærkes, at Forslagets Bestemmelser i og for sig ikke udelukke, at Kreditorerne alle Skifterettens Paakjendelse af deres Krav paa Boet og eventuelt ved Skifterettens Bistand erholde Dækning af Boets Midler. Da det imidlertid, forsaavidt der ikke er udstedt Proklama, staaer i Arvingernes Magt at tage Boet ud af Skifterettens Haand, og det saaledes er en Tilfældighed, om Kreditor af denne Bet opnaaer Fyldestgjørelse, kunne Kreditorerne selvfølgelig ikke være indskrænkede til dette Retsmiddel. Som ovenfor fremhævet, er der derhos ikke Grund til, at Kreditorerne i disse Boer skulle taale længere Udsættelse med deres Fyldestgjørelse, end de overfor den afdøde Skyldner maatte have fundet sig i. Har Kreditor erhvervet erigibel Dom eller Forlig forinden Skiftehandlingens Begyndelse, kan han derfor strax skride til Eksekution i Boet. I modsat Fald staaer det ham aabent igjennem almindelig Rettsfølgning at skaffe sig det fornødne Eksekutionsgrundlag, ligesom han ved Arrest kan fikre sig imod, at Arvingerne i den Tid, der hengaaer, inden Eksekution kan foretages, ved Dispositioner over Boet betage ham Midlerne til hans Fyldestgjørelse, jfr. § 54. For at lette Kreditorerne Afgangen til at tage Dom til Eksekution i Boet, er det fremdeles i § 55 bestemt, at Retssag i dette Diemed kan anlægges mod Arvingerne ved Retten paa det Sted, hvor Boet behandles, jfr. med Hensyn til Forligs-